

ԿոՄիտաս

Ծաղիկն ու Շաղիկ

Ե՛կ, շա՛ղիկ, ե՛կ.

Ե՛կ՝ առաւօտէ՛ առաւօտ.

Չե՛լնէ՛ արեւ տարուկ ու ծարաւուս՝

Լըզէ մեր պագուկ:

Գա՛ն, ծաղի՛կ, գա՛ն.

Գա՛ն՝ այգուն-այգուն

Ու քեզ շա՛ղ տամ:

Դեռ չելած արեւ խայտուն ու ցայտուն՝

Շաղիկ-շաղիկ թառաւ սրբտիկն ու հոգին՝

Ծաղկիկի ծարաւ գոգին՝

Ու գունագեղ թուշիկ

Շա՛ղ դառաւ յուշիկ-յուշիկ: